

Pozvanie

Uršula pevne zvierala žltkastý lístok a ruka sa jej triasla. Tenký papier šuštal ako suché lístie mrvené v prstoch.

Bola pri cieľi. Pred ňou sa oproti zatiahnutému nebu týčila vila Škrekov. Sivý dom pôsobil so svojimi stĺpmi, arkiermi a širokou čiernou strechou ako staromódna, prísna guverniantka.

Uršula si pritisla dlaň k hrudi. Srdce jej zrýchlene bilo. Potila sa, aj keď holé konáre stromov práve rozvlnil studený vietor.

Odhodlane prehltla a znovu si prečítala, čo je na lístku, popísanom zvláštnym trblietavým písmom:

Uršula list najprv zahodila do koša. Za žiadnych okolností nemienila pozvanie prijať. Lenže keď sa zotmelo, začal lístok žiariť. Zeleno svetielkoval cez pletivo koša ako bludička nad močiarom. Písmená náhle potemneli a vyzerali výhražne. Radšej teda lístok vytiahla a schovala ho do skrine. 31. marca malo byť už zajtra a bol to posledný školský deň pred veľkonočnými prázdninami. Najskôr chcela záhadný list ukázať niekomu zo svojich spolužiakov, ale potom si to rozmyslela.

